

tænkningen har taget Munden vel fuld og rundet Tallet 736 op til 750, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi have snarere sat for Lidt end for Meget. Det bliver nemlig ikke 750, men det bliver over 800. Forslaget lyder paa 1 Politibetjent for hver 3,000 Indbyggere paa Landet og 1,200 i Kjøbstæderne. Det bliver ganske vist efter Folketællingen for 1880 det Tal, som er nævnt i Flertallets Betænkning, 736. Men denne Folketælling er 8 Aar gammel; da nu Befolkningen forsøges her i Landet omtrent med 1 Procent aarlig, vil man, naar man tager Hensyn til denne Forsøgelse i de forløbne 8 Aar, og den, der vil ske i de to Aar til 1890, til denne Tid komme ikke til 736, men til over 800. — Forøvrigt skal jeg ikke udtale mig videre, men slutte med, saaledes som det er udtalt i Betænkningen, at fraraade Vedtagelsen af Flertallets Forslag, ikke blot fraraade Flertallets Ændringsforslag, men ogsaa tilraade at negte selve Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

Krigsministeren (Bahnsen): Da det er det Lovforslag, som jeg i sin Tid havde den Ære at fremsætte her i dette Thing, der har givet Anledning til det Lovforslag, der nu foreligger til Behandling, vil det maasse dog være passende at jeg udtaler mig noget om det, skjøndt det jo nu for Fremtiden nærmere vil komme til at vedrøre en anden Minister end mig. Jeg skal ikke her indlade mig paa nogen Udtalelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Nødvendigheden af det militære Gendarmerikorps' Oprettelse i sin Tid, den 27de Oktober 1885, eller om den Nytte, det har stiftet eller ikke stiftet, eller med Hensyn til de forskjellige Øtringer, der ere komne frem i saa Henseende. Jeg kan med Hensyn hertil ganske henholde mig til de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører for Flertallet, og jeg har ikke noget Væsentlig at føie dertil, navnlig da Tiden jo er temmelig fremrykket. Jeg vil ikke følge den sidste ærede Taler hverken til Brønderslev eller til Mars eller lignende Steder. Jeg skal blot indskrænke mig til den almindelige Bemærkning om de to Navne, at det forekommer mig, at de Forhold, der fremkom ved Brønderslev og Mars, tydelig vise, at den danske Befolkning, hvor rolig og lovlig den

end kan være, dog under visse Omstændigheder trænger til, at vedkommende Retsbetjent har et kraftigt og virksomt Polititil sin Disposition. Det, jeg nærmest ved denne Leilighed ønsker at udtale mig om, er Forslaget til Lov om Oprettelsen af et Statspolititil, saaledes, som det nu foreligger fra Udvalget. Jeg kan selvfølgelig godt forstaa, at det var naturligt for Udvalget at udvide Opgaven, saaledes som den stillede ved det Lovforslag, der forelaa om det militære Gendarmerikorps, til at omfatte tillige det civile Polititil, og jeg giver den ærede Ordfører fuldstændig Ret i, at et væsentlig økonomisk Hensyn gjør sig gjældende, at det skal være den billigste Maade at ordne Sagen paa, som man agter at følge. Jeg har nu den specielle Mening, at det ideelt taget ikke er den bedste Maade. Jeg tror, at det Bedste var at have et civilt Polititil for sig, og dernæst et militært Statspolititil — Gendarmeri — ved Siden af. Men jeg indrømmer, at det kan være naturligt under de nuværende politiske Forhold, naar man vil føre Noget frem, som man ventte at kunne sætte igjennem, at tage Hensyn til, hvad der i det Hele taget er billigst, ikke for Statskassen alene — thi der kunde det ikke være det Billigste — men for Statskassen plus Befolkningen, og at man da er kommet til det Resultat, som man er kommet til. Jeg tror, at man i det Hele taget er gaaet lidt vel vidt i at opgive det militære Tilskud, som Gendarmerikorpset nu har. Jeg skal ikke komme vidtløftig ind herpaa; men jeg skal blot for Fremtidens Skyld henlede Opmærksomheden paa et Par Steder, hvor jeg tror, man er kommen til en Ordning, hvorved man vanstelig vil opnaa, hvad man tilsigter med et Politikorps, som ved bestemte Leiligheder skal staa til Regeringens Disposition for paa forskjellige Steder og Tider at optræde efter Omstændighederne snart i større og snart i mindre Afdelinger. Jeg vil da for det Første nævne den Omstændighed, at man fuldstændig har udeladt militære Benævnelser og taler om Politichef, Politinspektører og Politiasistenten, medens man nu, saaledes som Gendarmerikorpset er ordnet for Diebliffet, har militære Befalingsmænd, hvad man ogsaa har i de fleste andre Lande, hvor man har Gendarmerikorps, selv om de ligge under en civil Minister. Jeg tror at turde sige, at denne Navneforandring